

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 10 października 2013 r.

w przedmiocie statusu sędziów przeniesionych na inne miejsce służbowe w związku z reformą wprowadzoną na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 października 2012 roku w sprawie zniesienia niektórych sądów rejonowych (Dz. U. z 2012 r., poz.1121)

Krajowa Rada Sądownictwa zwraca uwagę, że na każdym etapie przygotowania reformy polegającej na zniesieniu części sądów rejonowych wielokrotnie zgłaszała poważne zastrzeżenia co do sposobu i trybu jej przeprowadzania.

Zastrzeżenia Rady nie zostały przez ówczesnego Ministra Sprawiedliwości uwzględnione. Zagadnienie przenoszenia sędziów przez Ministra Sprawiedliwości na inne miejsce służbowe było przedmiotem rozważań Rady, a także było jednym z argumentów przemawiających za przedstawieniem wniosku o zbadanie zgodności z Konstytucją art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427 ze zm.), zwanej dalej „usp”.

Krajowa Rada Sądownictwa podziela pogląd prawny wyrażony w sentencji uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2013 roku (sygn. akt III CZP 46/13) dotyczącej decyzji o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe w trybie art. 75 § 3 usp w związku z art. 75 § 2 pkt 1 usp. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały stwierdził, że przewidziane w art. 75 § 3 usp w związku z art. 75 § 2 pkt 1 usp uprawnienie do przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe przysługuje wyłącznie Ministrowi Sprawiedliwości, w związku z czym oczywiście sprzeczne z prawem jest przekazanie tego uprawnienia innej osobie, w tym sekretarzowi lub podsekretarzowi stanu.

Krajowa Rada Sądownictwa zgadza się z argumentacją Sądu Najwyższego zawartą w uzasadnieniu powołanej uchwały, że „decyzja o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe ma charakter ustrojowy a nie administracyjny”. W najnowszej historii występowały przypadki gdy prawodawca był zmuszony

sanować z mocą wsteczną uchybienia w zakresie wyposażania organów państwa w kompetencje. Wobec tego decyzjom takim można wyjątkowo następczo nadawać moc wsteczną jeżeli zasady demokratycznego państwa prawa nie stoją temu na przeszkodzie. Takie rozwiązanie zapobiegłoby niezwykle negatywnym skutkom naruszającym prawa obywateli oraz podważającym ich zaufanie do Państwa i do wymiaru sprawiedliwości.

Wobec powyższego Krajowa Rada Sądownictwa apeluje do Ministra Sprawiedliwości o jak najpilniejsze podjęcie odpowiednich działań zmierzających do rozwiązania zaistniałego problemu.